

ಸೋಮನಾಥಪುರ ಸಂಶೋಧನೆ : ಜಾನಪದ ನೆಲೆ

ರಂಗನಾಥ ಟಿ.ಎನ್.¹

ಜಾನಪದ ಸಂಶೋಧನೆ ಇಂದು ತನ್ನ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಶಿಸ್ತನೋಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದ ಜಾನಪದ ಇಂದು ಬೇರೆ ಶಿಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಜಾನಪದ ಅಂತರ್ಗತನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವಂತಹ ಶೋಧನೆಗಳು ಜರಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಶಿಸಿನ ನೆಲೆಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ. ಇದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಆಳಿರುವ ಹೊಯ್ಸಳ ದೋರೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಸೋಮನಾಥಪುರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮತ್ತದರ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಜಾನಪದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಹದ ಮೂಲಕ ಅವಲೋಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಮಾನವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜರುಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಭಿನ್ನ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಸಂಶೋಧನೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನೂತನತೆಯನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಖ್ಯಾತ ದೇವಾಲಯ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತಿ ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಳ ಸೋಮನಾಥಪುರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ದಣಿವಾದರೆ ನೀಗಿಸಲು ನೀರು ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಪೆನ್ನು ಪೇಪರ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಬದುಕಿನ ಒಡನಾಡಿ ಜಂಗಮವಾಗಿಯನ್ನು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ದಿನವೂಂದರ ಗಂಟೆ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಜಳಪಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾಗರೀಕತೆಗಳೆಲ್ಲ ನದಿಯ ತಟದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತವು ಎಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಹಾಗೇ ಸೋಮನಾಥಪುರವು ಸಹ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ತಟದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ. ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಆ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ, ಇತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಒಂದಪ್ಪು

¹.ಜಾನಪದ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮೈಸೂರು.

ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ೨೦ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೋಮನಾಥಪುರವಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬನ್ನಾರಿನವರೆಗೂ ಒಣಹವೆ ಕಾರಣ ಬೇಸಿಗೆ, ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲ ವಿಚಲಿತಗೊಳಿಸಿದರು ಮುಂದೆ ನೀರಿನ ಒಡನಾಟದಿಂದ ಭೂಮಿ ತಂಪಾಗಿ, ಹಸಿರ ರಾಶಿ ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಭೂದೇವಿ ಸುಮಧುರ ವಾತವರಣ, ಸಮಾಧಾನ ತಂದಿತು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೆಯಲೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯ ಎದುರುಗೊಂಡಿತು.

ದೇವಾಲಯದ ಪಕ್ಷಿನೋಟ:

ಬನ್ನಾರು ಮತ್ತು ಓ ನರಸಿಂಹರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಗ್ರಾಮವಿದೆ.ಇದೇ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ನೂರು ಮೀಟರ್ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಉದ್ದಾನವನದ ನಡುವೆ ದೇವಾಲಯವಿದೆ.ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದ ಸುಪರ್ವಿಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಾಲಯ ಇಂದು ಖಾಸಗಿಯವರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಗೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ.ಶುಲ್ಕ ಪಾವತಿಸಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಸಿರ ಹಲ್ಲುಹಾಸು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆ.ನೂರು ಮೀಟರ್ ನಡೆದರೆ ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರ ಎದುರುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬೃಹತ್ ಕಲ್ಲುಗಳ ಕೋಟಿಯಿಂದ ದೇವಾಲಯ ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ. ದ್ವಾರ ಮಂಟಪದ ಮುಖೇನ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ನಮ್ಮೆ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ, ಕಮ್ಮೆ ವಣಿಕ ಶಿಲಾ ಶಾಸನ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಲಿಪಿ ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘರಕದಲ್ಲಿ ವಿವರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಶಾಸನ ಪತ್ತದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಹೆಸರುಗಳಿಂದರೆ ಮೂರನೇ ನರಸಿಂಹ.ಇವರು ಹೊಯ್ಯಳರ ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ರಾಜ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೨೫೫-೧೨೬೧).ಇವರ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ೧೨೬೧ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ.ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು ಸೋಮಯ (ಸೋಮೇಶ್ವರ) ಇವನು ಮೂರನೇ ನರಸಿಂಹನ ದಂಡನಾಯಕನಾಗಿದ್ದನು.ಇವನೇ ತನ್ನ ಆಡಳಿದಲ್ಲಿದ್ದೆ.ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಸೋಮನಾಥಪುರ ಎಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಕೇಶವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.ಅನೇಕ ರಾಜರ ಆಳ್ಳಕೆಯನ್ನು ಕಂಡಿರುವ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಗಂಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಗವಾಡಿ ೯೫೦೦ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು.ನಂತರ ಕೆಲಕಾಲ ಜೋಳರು ಇದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು.ತರುವಾಯ ಹೊಯ್ಯಳರು ಜೋಳರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ದಂಡನಾಯಕ ಸೋಮನಾಥ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಸುಸಜ್ಜಿತ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಅಗ್ರಹಾರ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು.ನಗರವನ್ನು ಕೋಟಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ರಕ್ಷಣಿಸಿದ್ದನು.ಅದರ ಕುರುಹುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.ದೇವರ ಆರಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ

ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರ ಬಗೆಗೆ ಶಾಸನಾಧಾರಗಳಿವೆ. ಹಾಗಾಗೆ ಈ ನಗರವನ್ನು “ಸರ್ವಾನಮಸ್ಯ ಮಹಾಗ್ರಹಾರ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಸೋಮನಾಥಪುರ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೋಮನಾಥನ ಸೋದರಳಿಯ ಮಲ್ಲಿದೇವ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಕೇತ ಎಂಬ ದಂಡನಾಯಕರು, ಇವರಿಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೋಮನಾಥ ನೀಡಿದ್ದನೆಂಬುದು ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಸೋಮನಾಥಪುರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೇತುಪುರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಸ್ಥಳನಾಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಚಿಕ್ಕಕೇತುವಿನ ಹೆಸರು ಈ ಕೇತುಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಅಧವಾ ಚಿಕ್ಕಕೇತ ಈ ಸ್ಥಳದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಲ್ಲಿದೇವನ ಹೆಸರಿನ ಗ್ರಾಮವು ಇದ್ದಿದ್ದ ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಸರು ಬದಲಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಹೊಯ್ದಳರ ಮೂರನೆ ಬಲ್ಲಾಳನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರಾಂಗಣ:

ಹದಿಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಕೇಶವ ದೇವಾಲಯ ತನ್ನ ಅರ್ಮೋಫ್ ಕೆತ್ತನೆಯಿಂದ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಕುಸರಿ ಕಲೆಯಂತೆ ಕಲ್ಲಿನ್ನು ತನ್ನಿಷ್ಟುದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆತ್ತಿರುವ ಶಿಲ್ಪಗಳ ಸ್ವೇಮಣ್ಯತೆ ಅವರ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೃಗನ್ನಡಿಯಾಗಿವೆ. ನಾಕ್ಕತ್ರಾಕಾರದ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದೆ.ಆ ಜಗುಲಿಗೆ ನಾಕ್ಕತ್ರಾಕಾರದ ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.ಆ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡಿದ್ದರು ಸಂಶೋಧಕನೆ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಭವ್ಯತೆಯಿಂದಲೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೀಗೆ ಗಭ್ರಗುಡಿಗಳಿವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗೊಂಮರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಹೀಗೆ ಕೋಣಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದ ಉಳಿದ ಖಿಲ್ಲ ಗುಡಿಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು ನಂತರ ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿಯಿಂದ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಹಿಂದಿನ ಬದು ವಿಗ್ರಹಗಳು ಎಡಪಾಶ್ಚಾದ ಎರಡು ಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ.ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇತುವಿನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ.ಇದು ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ಚಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕಕೇತು, ಕೇತುಪುರ ಮತ್ತು ಈ ಕೇತುವಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಥೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡುತ್ತದೆ.ಈ ಹೀಗೆ ಕೋಣಗಳ ಕಲ್ಲುಗಳು ಹೊಯ್ದಳರ ಕಾಲದಾಗಿರುವ ಕಾಡುಗಲ್ಲಾಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಹೊಯ್ದಳರ ನಂತರ ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀಜೋರ್ಡಾರ ಗೊಂಡಿರಬಹುದು.ಮಂಟಪಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮರು ಜೋಡಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಸ್ತವ್ಯಾಸಫೊಂಡ ಶಿಲೆಗಳಿಂದ ಗೊಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಶೀಲ್ಪಗಳೇಳುವ ಕಥೆ:

ಹೊಯ್ಸಳರು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ದೇವಾಲಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಜಗದ್ದಿಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆಯ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ತನ್ನತ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೆತ್ತುವ ಅವರ ಚಾಕಚಕ್ಕತೆ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕಲೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಒಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ.ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಅವರು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಿಲೆಯು ಸಹ ಹೋದು.ಕಮ್ಮುವಣಿದ ಬಳಪದ ಕಲ್ಲು, ಬಂಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಡೆದ ಹಾಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ತರುಬಹುದಾದ ನಾಜೂಕುತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಾಂಗಣದ ಇಂಚಿಂಚು ಕೂಡ ಶೀಲ್ಪಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಕಣಿ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.ನಕ್ಷತ್ರಕಾರದ ಜಗಲಿಯನ್ನು ಹಲವು ಶೀಲ್ಪಗಳ ಕೆತ್ತನೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರೆ.ಅದರ ಮೇಲೆ ದೇವಾಲಯದ ಮಂಟಪವನ್ನು ವೇಸರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.ಅರ್ಥಮಂಟಪ, ಶುಕನಾಸಿ, ನವರಂಗ, ಗಭ್ರಗುಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಸಾವಿರಾರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪವಿತ್ರ ಕಥೆಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತು ಭಾಗವತದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧದ ಸನ್ನಿಹಿತ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಒಂಟಿಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಹಲವು ಸನ್ನಿಹಿತಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವಾಲಯಗಳು ಶಿಷ್ಟತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ಆದರೂ ದೇವಾಲಯದ ಈ ಕೆತ್ತನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಸದುದ್ದೇಶವೇ ಆಗಿದೆ.ಜನಪದರಿಗೆ ಗಭ್ರಗುಡಿಯ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷಿಧ್ವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಪ್ರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತನೆಗಳ ಮುಖೇನ ಹರಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಅರ್ಥ ಮಂಟಪದ ಎಡ ಮತ್ತು ಬಲ ಭಾಗದ ಪಾಶ್ಚಾದ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏಳು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬ ಶೀಲ್ಪಗಳು ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.ಎಡ ಭಾಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ನಾರಾಯಣ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವಂತೆ ಜಯ ವಿಜಯರ ವಿಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಏಳು ಪಟ್ಟಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಭಿನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ.ಕೆಳ ಭಾಗದ ಪಟ್ಟಕೆಯು ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲು ಆನೆಗಳ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.ಇದು ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹವೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಕೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಹಂತದಿಂದ ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ.

ಒಂದನೇ ಪಟ್ಟಿಕೆ: ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಅಳಗಳಪ್ಪು ಅಳತೆಯಳ್ಳು ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಆ ಆನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದ ರಾಜ ಅಥವಾ ಸೈನಿಕನಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಹಿಂದೆ ರಾಣಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳಿದ್ದವು, ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಶಿಲ್ಪಗಳೆಲ್ಲ ಮುರಿದು ಹೋಗಿವೆ. ಆನೆಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಳೆಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಎದೆಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಆನೆಯ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಫರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆನೆಗಳು ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಗವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾವೃತರು ಅವರ ಕುಟುಂಬ, ಅಷ್ಟು ಆನೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ವನ್ನು ಸಂಪತ್ತು, ದಿನಚರಿ ಹಿಂಗೆ ಹಲವು ಅಂಶಗಳು ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕುಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೇ ಪಟ್ಟಿಕೆ: ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳೆ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಇವೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಣಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಒಂಟಿಯ ಉಬ್ಬಿ ಶಿಲ್ಪಗಳೂ ಇವೆ. ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿವಾದ ಅಶ್ವಗಳಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಇನ್ನರೆಡು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಆಯುಧವನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ ಸೈನಿಕನು ಕುಳಿತಿರುವ ಭಂಗಿಯ ಶಿಲ್ಪಗಳೆ ಹೆಚ್ಚು. ಇದರ ನಡು ನಡುವೆ ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸೈನಿಕ ಪಡೆ ಇದೆ. ಹಾಗೇ ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಕಟಿಗಳ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ನಡುವೆ ಒಂಟಿಗಳು ಅದರ ಮೇಲೆ ರಣವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಸೈನಿಕರೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗ ಅಶ್ವದಳ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಬಳಗಳು, ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಯುಧಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ವಸ್ತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು, ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿರಾದ ಹುಮ್ಕಿಸ್ಸು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಜನಪದ ವಾದ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಉನ್ನಾದ ಗೋಳಿಸಲು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಶವು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ವಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ, ಉಡುಪು, ಜೀವನ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಎಂಬ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆಕರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.

ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟಿಕೆ: ಇದು ಅಲಂಕಾರಿಕ ಹಂತದ ಪಟ್ಟಿಕೆಯಂತಿದೆ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ಸಾಗಿದೆ. ಬಳ್ಳಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವು, ಮೊಗಿನ

ರೂಪದ ಜಿತ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಕಣಿ ಶಿಲ್ಪಗಳಂತೆ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೋಂದೆಡೆ ಸಿಂಹ ವದನದ ಜಿತ್ರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆಯಿಂದ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಅನನ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹಾಗೂ ಶುಭ ಸೂಚನೆಗೆ ಹಸಿರಿನ ತೋರಣ ಹಾಕುವ ಜನಪದರ ಮನಸ್ಸಿತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಪಟ್ಟಿಕೆ: ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಿತ್ರಣವನ್ನು ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಕ್ಶಾತ್ರಾರದ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯೇಜ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಿಕೆ ಬರಪೂರ ಮಾಹಿತಿಯ ಆಗರವಾಗಲಿದೆ. ಭಾರತದ ಮೂಲ ಕಾವ್ಯವಾದ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಉಬ್ಬು ಶಿಲ್ಪಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಶರಥನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಮನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಯುದ್ಧ, ಕಲೆ, ರಾಕ್ಷಸ ವರ್ಧ, ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದ ರಾಮ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿರ ಮದುವೆ, ವನವಾಸ, ರಾಮ ಸೀತೆಗಾಗಿ ಮಾಯಾಮೃಗ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು, ರಾವಣ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು, ರಾಮ ವಾನರರನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಗುವುದು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಉಬ್ಬು ಶಿಲ್ಪಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ತುಭ್ರಗೋಂಡು ಅಪರಿಪೂರ್ಣಗೋಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರಾಮಾಯಣ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು, ವಸ್ತು ಅಲಂಕಾರ, ಕೇಶವಿನ್ಯಾಸ, ಆಯುಧಗಳು, ಪ್ರಾಣಿ ಪಟ್ಟಿಗಳು, ಕೆಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಹಲವು ಮೂರಕ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಬೆಳಕುಚೆಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯದಂತೆ ರಸದೌತಣವೀಯತ್ವವೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಭಾಗವತದ ಕಥೆಯ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಅಮೃತ ಮಂಧನ ವಾಸುದೇವನ ವಿವಾಹ, ಬಾಲಕ್ಷಣ್ಯ, ಅವನಿಗೆ ಎದುರುಗೊಂಡ ಅನಾಹತಗಳು, ಅವನ ಆಟೋಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೂತನಿಯ ಸಂಹಾರ, ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗಿನ ಶ್ರೀದೇ, ಗೋಪಿಕೆಯರೊಂದಿಗಿನ ಚೆಲ್ಲಾಟ, ಕೃಷ್ಣ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿ ಎತ್ತಿವುದು ಮುಂದೆ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ಹೀಗೆ ಭಾಗವತ ಮರಾಣ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಆಟವಾಡುತ್ತ ನಡೆದು ಹಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಇದರೊಳ್ಳಿಗೆ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವೆ ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಮಗುವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಆಟವಾಡುತ್ತ ಪ್ರೈಡಾವಸ್ಥ ತಲುಪಿದಾಗ ನಡೆವ ಹಲವು ಫಟನೆಗಳು, ಇವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಿತ್ರಣವಾದರು ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಅಂಶಗಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗಿವೆ.

ಮುಂದುವರೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಶಿಲ್ಪಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿರುವ ಹೊಯ್ಸಳರು ಬಹು ವಿಭಿನ್ನತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದವರು. ಹೊದಲೇ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಹಾಭಾರತವು ಜೀವನದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಥೆ, ಇದನ್ನು ಲೌಕಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದಾಗ ಸಿಗುವ ಜೀವನಾನುಭವವೇ ವಿಸ್ತೃಯ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಜಿತ್ತಣವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಎಳೆಳೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡವ ಕೌರವರ ಬಾಲ್ಯ ಪ್ರೈಡಾವಸ್ಥ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಪಾಂಡವರು ಎದುರಿಸುವ ಹಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಶಿಲ್ಪಗಳು ಸಂಶೋಧಕನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಂತು ಕಾಲ್ವಿನಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಥಾನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಹಲವು ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಜಾನಪದ ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾಳೆಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಭಾಗಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ದೃವತ್ವದ ಸ್ವರ್ಚ ದೋರೆತು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಇದು ಮತ್ತು ಆರನೇ ಪಟ್ಟಿಕೆ: ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ನೂರಾರು ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ತಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗೋಪರದ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನವಿಲು, ಯಾಳಿ, ಸಿಂಹ, ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ಹೊತೆ, ಜಿಂಕೆ, ಹುಲಿ ಇನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಂಡರೂ ಅಜ್ಞರಿ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಕುಲವೆ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನೀತಿಕಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಲವು ದಂತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಸಂಶೋಧಕನನ್ನು ಚಕ್ಷಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಆಕಾರ, ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಬಹು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಾಂಗಣವು ಸೂಕ್ತ ಕಲೆಯ ಕೆತ್ತನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಆ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಶ್ರಮ ಎಂತಹದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅಂದಾಜಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಸುಮಾರು ಇಲಾವಣಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಈ ದೇವಾಲಯ ಇಷ್ಟ ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಪರಕೀಯರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲ ಭಿನ್ನಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮೂಲ ರೂಪವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಅದೇನೆ ಇದ್ದರೂ ಸಾವಿರಾರು ವಣಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವೇಮಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ದೇವಾಲಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣವಾಗಿ, ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೆತ್ತಲೆ ಆಗರವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದರೂಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ಶಿಲ್ಪಗಳ

ಮೂಲಕ ಜಾನಪದ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೂ ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಜೆನ್ನು ಕೇಶವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕ್ರೀಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾನಪದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಂಶೋಧನಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕರ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯಂತು ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸಂಶೋಧಕ ಚಾತುರ್ಯತೆಯಿಂದ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶ್ರೀಯೆಯ ಹಿಂದೆ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಧರಿತ ಕಲ್ಪನೆಯ ಯೋಜನೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರವಾಸದ ಹಿಂದೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೋವರು ನೀಡಿದ ಹಿತವಚನ ನನ್ನ ಅಂಶರಾಳದ ಶೋಧಕನನ್ನು ಚಂಚಲಗೊಳಿಸಿ ಕುಶಾಹಲಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಟಿಸಿತು. ಹೊಸದೊಂದನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಅಣಿಗೊಳಿಸಿತು ಅದರ ಆಶಯದಂತೆ ಪರಿಣಾಮನನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜಿತ್ರಣ ಮತ್ತಪ್ಪು ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದವು. ಇವು ಮುಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಕ್ಯಾರೆನಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಗರ್ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೧೫
೨. ಷ. ಶೆಟ್ಟಿರ್, ಸೋಮನಾಥಪುರ, ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೦೮
೩. ಡಾ. ಕೂ. ಸ. ಅಪರ್ಣ, ದೇವಾಲಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಪರಿಚಯ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೨೧
೪. ಕಲಾ ವೈಭವ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ಭಾರತೀಯ ಮರಾಠಿ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೨೦
೫. ಡಾ. ಶಿವಾನಂದ ಎಚ್. ಬಂಟನೂರ, ಕನಾಟಕ ಜನಪದ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಎಸ್ ಎಲ್ ಎನ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೮